

DECIZIE
În numele Legii

12 mai 2021

mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător

Ruslan Petrov

Judecătorii

Natalia Bondarenco Serghei Pilipenco

Grefier

Natalia Goropceanu

Cu participarea:

Procurorului

Mihail Tomiță

Avocatului

Veaceslav Dandeuș

Reprezentantului părții vătămate

Igor Izvecov;

Interpretului

Liudmila Moldovanu

a judecat în ședință de judecată deschisă apelul declarat condamnatului Anastasov Gheorghii ***** împotriva sentinței Judecătoriei Comrat sediul Central din 02 mai 2019, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** , născut la ***** originar și domiciliat în ***** , cetățean al R. Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Cauza a fost examinată de instanța de fond de la 19 noiembrie 2018 până la 02 mai 2019;

Cauza penală s-a aflat în procedura Curții de Apel Cahul de la 04 iunie 2019 până la 12 mai 2021.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință de participanții la proces, Colegiul judiciar –

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 14 februarie 2018 condamnatul Anastasov Gheorghii depus cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin care solicită anularea hotărârilor de condamnare indicate și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Anastasov Gheorghii în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) CPP, pe motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii.

În argumentarea cererii de revizuire Anastasov Gheorghii, a indicat că, la data de 21 decembrie 2011 Judecătoria Comrat a emis sentință în privința sa prin care procedura penală, de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 184 alin. (2) Cod penal, s-a încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încasarea în beneficiul Primăriei satului Bugeac, r-nul Comrat sumei de 86988 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015 au fost respinse ca neîntemeiate cererile de apel formulate de el personal și de către avocatul său. Admisă cererea de apel înaintată de către acuzatorul de stat și casată integral sentința Judecătoria Comrat din 21 decembrie 2011 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care Anastasov Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani. Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Anastasov Gheorghii, stabilindu-i acestuia un termen de probațiune de 2 ani.

Indică că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 urmează a fi supus revizuirii în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, așa cum revizuirea poate fi cerută în cazurile în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Din conținutul învinuirii, formulate în rechizitoriu, în sentința Judecătoria Comrat din 21.12.2011 ca indici calificativi ai învinuirii formulate a fost indicată *folosirea intenționată de către o persoană a situației de serviciu, în interes material, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, comisă de către o persoană publică, având o funcție de demnitate publică.*

În baza caracteristicilor de calificare similare a fost emisă și decizia de condamnare în privința sa de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău.

La pct. 9 a deciziei contestate, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei. La pct. 10.1, 15.1, 19 decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015 este indicat ca indici calificativi ai învinuirii formulate *cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice.*

Menționează că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 „privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu)” a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

În conformitate cu prevederile art. 7 pct. 6 din Codul de procedură penală, hotărârea Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sânt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

Susține că, în legătură cu faptul că, declararea neconstituționalității prevederilor legale a fost aplicată la examinarea în privința sa a unei cauze penale, unde a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes material, cu cauzarea de daune în proporții considerabile **intereselor publice***, ajunge la concluzia că, învinuirea incriminată nu conține elementele infracțiunii incriminate și în privința sa trebuie să fie emisă o sentință de achitare.

Indică că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod de procedură penală „*hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă*”. Potrivit art. 464 alin. (10) Cod de procedură penală, „*instanța, dacă constată că cererea de revizuire este întemeiată, anulează hotărârea în măsura în care a fost admisă revizuirea sau hotărârile care nu se pot concilia și pronunță o nouă hotărâre potrivit dispozițiilor art.382-399 și 410, care se aplică în mod corespunzător*”. Iar în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (2) Cod de procedură penală, „*în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: 1) respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat*”.

Susține că, în legătură cu lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acțiunea civilă, formulată de Primăria satului **Bugeac** urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Relevă că, potrivit art. 46 alin. (1) Cod de procedură penală „*procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate procurorului de nivelul instanței care a judecat cauza în fond. În cazul temeiurilor prevăzute la art.458 alin.(3) pct.3) și 4), procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate instanței de judecată care a judecat cauza în primă instanță*”, iar potrivit art. 460 alin. (6¹) Cod de procedură penală „*dacă se constată existența temeiului prevăzut la art.458 alin.(3) pct.4), instanța de judecată admite prin încheiere cererea și rejudecă cauza*”.

Și-a întemeiat cererea de revizuire pe prevederile art. 390, 458-460, 464 Cod de procedură penală.

Poziția instanței de fond.

Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 02 mai 2019 cererea condamnatului Anastasov Gheorghe de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 în cauza penală nr. 1-94/2011 de învinuirea a lui Anastasov Gheorghe ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal – a fost respinsă ca inadmisibilă.

Argumentele apelantului.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 02 mai 2019 condamnatul Anastasov Gheorghî la data de 13 mai 2019 a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea integrală a sentinței sus enunțate, cu emiterea unei noi hotărâri, de casare a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 și emiterea unei sentințe de achitare în legătură cu lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii indicate mai sus, cât și respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile înaintate de Primăria satului **Bugeac**.

În motivarea cererii de apel, Anastasov Gheorghî a indicat că, prin sentința Judecătoriei Comrat din 02.05.2019 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015.

Consideră apelantul că, sentința nominalizată este ilegală și pasibilă casării, deoarece instanța de judecată eronat a ajuns la concluzia cu privire la inadmisibilitatea cererii sale.

Temei de contestare a servit faptul că, Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii, aplicată în cauza respectivă.

Menționează că, în argumentarea poziției sale, instanța, în sentința din 02 mai 2019, a invocat unicul argument prin care nu găsește careva temeiuri de revizuire a cauzei penale, faptul că, hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017 „*cu privire la excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal (abuz de putere sau abus de serviciu)* poate fi aplicată doar din momentul publicării în Monitorul Oficial, adică de pe 26.01.2018, iar întrucât decizia definitivă, prin care a fost recunoscut vinovat, este decizia Curții de Apel Chișinău - a fost emisă la data de 23.12.2015, adică până la publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017.

Cu concluzia vizată nu poate fi de acord din următoarele considerente.

În primul rând, în conformitate cu cerințele art. 460 alin. (6¹) Cod de procedură penală, dacă se constată existența temeiului prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 4), **instanța de judecată admite prin încheiere cererea și rejudecă cauza**. Indică apelantul că, instanța de fond a încălcat normele sus enunțate și nu a admis sa cererea de revizuire și nu a rejudecat cauza, așa cum legislația de procesual-penală nu prevede examinarea chestiunii cu privire la admisibilitatea cererii de revizuire, depusă în baza temeiului prevăzut de articolul 458 alin. (3) pct. 4), ci instanța de judecată urma să dispună rejudecarea cauzei și să emită o sentință de achitare ori să respingă cererea ca neîntemeiată.

În al doilea rând, menționează apelantul că, este neîntemeiat argumentul instanței de judecată cu privire la imposibilitatea aplicării în cazul dat a Hotărârii Curții Constituționale n. 33 din 07.12.2017, deoarece prevederile acesteia nu au putere retroactivă și nu se răsfrâng asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015, care a fost atacată în ordine de revizuire. În acest sens, relevă că, potrivit art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sânt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal. La fel, notează că, potrivit pct. 66, 68 din

Hotărârea nr. 16 din 25 iunie 2013 „cu privire la controlul constituționalității p. 16 art. XI Legea nr. 29 din 6 martie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, *Curtea Constituțională a menționat, că posibilitatea revizuirii unei hotărâri judecătorești pronunțate cu încălcarea Constituției constituie singura modalitate de contracarare a efectelor unei legi care contravine principiilor constituționale. Neretroactivitatea hotărârilor instanței de jurisdicție constituțională nu poate prevala în situația în care la baza hotărârilor judecătorești sunt puse prevederi legale care contravin drepturilor și libertăților fundamentale și prin efect sunt declarate neconstituționale.*

Mai menționează că, în hotărârea nr. 21 din 01.10.2018 „cu privire la controlul constituționalității art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală (efect retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept penal procedural), *Curtea Constituțională menționează, că în plan temporal, executarea hotărârilor prin care se declară neconstituționalitatea unei prevederi legale ține atât de efectul pentru viitor al acestora, care se manifestă prin excluderea normei din fondul activ al legislației, cât și de efectul retroactiv, manifestat prin combaterea, pe calea revizuirii, a consecințelor produse de norma declarată neconstituțională. Dacă efectul pentru viitor al hotărârilor Curții este reglementat de articolul 140 alin. (1) din Constituție, efectul retroactiv se bazează pe un principiu general, i.e. principiul supremației Constituției, garantat de articolul 7 din Legea fundamentală.*

Astfel, susține că, hotărârile judecătorești irevocabile bazate pe prevederi legale declarate neconstituționale pot fi revizuite.

Mai mult, în pct. 68 al Hotărârii 21 din 01.10.2018 „privind controlul constituționalității art. 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală (efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale în materie de drept penal procedural) Curtea Constituțională indică direct că, în cazul declarării neconstituționalității unei norme de drept penal substanțial este firesc ca față de acestea să se aplice regula efectului retroactiv al normei penale mai favorabile, garantate de articolul 22 din Constituție.

Astfel, în opinia apelantului, în legătură cu faptul că, a depus cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015 în legătură cu neconstituționalitatea normei de drept penal procedural (art. 327 CP RM), hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017 poate fi aplicată la soluționarea cererii sale.

În al treilea rând apelantul nu este de acord cu argumentele instanței în privința lipsei temeiurilor de revizuire a hotărârii atacate, invocând în acest sens argumentele formulate în cererea de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 20 ianuarie 2020, a fost admisă cererea lui **Panov Alexandr** și acesta a fost recunoscut în **calitate de succesor în drepturi a defunctului Anastasov Gheorghii** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Argumentele participanților la proces.

Procedura de citare a fost legal executată.

Succesorul în drepturi a defunctului Anastasov Gheorghii, **Panov Alexandr** în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, însă avocatul Dandeuș Veaceslav prezent în ședința instanței de apel a menționat că, ultimul cunoaște despre locul, data și ora examinării cauzei și a solicitat examinarea cauzei în lipsă, așa cum apără interesele acestuia în baza unui mandat.

Primăria satului Bugeac, r-nul Comrat, fiind citată legal despre locul, data și ora examinării cauzei nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, interesele acesteia fiind reprezentate de către avocatul Izvecov Igor.

Potrivit art. 412 alin.(5) Cod de procedură penală, *„neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei”*.

Având în vedere că, atât drepturile și interesele succesorului în drepturi a defunctului, Panov Alexandr, cât și a Primăriei satului **Bugeac, r-nul Comrat** sunt apărate de avocați aleși, iar procedura de citare a fost legal executată, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul judiciar a dispus examinarea cauzei în părților absente.

Apărătorul succesorului în drepturi a defunctului Panov Alexandr, **avocatul Dandeuș Veaceslav**, în baza mandatului, în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea sentinței contestate, admiterea cererii de revizuire cu emiterea unei decizii prin care a-l achita pe Anastasov Gheorghii de cauza penală respectivă. A menționat avocatul că, prin hotărârea nr. 33 din 07 decembrie 2017 a Curții Constituționale, a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu), și anume, s-a declarat neconstituțională sintagma *„intereselor publice sau”* din alineatul (1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. Astfel, hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 are tangență directă cu prezenta cauză penală, în virtutea faptului că actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârilor respective ale Curții Constituționale, care sunt executorii pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice, conform art. 28 din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională. Specifică că, constatarea primei instanțe în sensul că, prin acțiunile sale Anastasov Gheorghii a cauzat prejudiciu autorității publice locale, nu au nici un suport juridic, deoarece în actul de învinuire, precum și în rechizitoriu, acuzatorul de stat i-a incriminat condamnatului Anastasov Gheorghii *„cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, în proporții deosebit de mari”*. Din sensul învinuirii aduse condamnatului Anastasov Gheorghii, nu rezultă că suma de indicată este un prejudiciu material cauzat *Statului*, reprezentat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, sau bugetului autorității publice locale, dar reiese că Anastasov Gh., prin acțiunile sale a cauzat intereselor publice ale Primăriei sat. **Bugeac**, un prejudiciu material considerabil. Relevă că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017, Curtea a reținut că, *garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă către cei care aplică legea penală, deoarece o astfel de*

modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive, însă cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului. Consideră apărarea că, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune, deoarece calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale. Subliniază avocatul că, Curtea Constituțională a menționat că, „abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”, însă norma de trimitere (art. 126 alin. (2) din Codul penal), în temeiul căreia se evaluează prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește expresia „interesul public” ca valoare socială care poate fi determinată”. La fel, Curtea a evidențiat că, „lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale”. Totodată, Curtea a notat că, „organele de drept nu se pot substitui legiuitorului în concretizarea laturii obiective a infracțiunii, realizând astfel competențe specifice puterii legiuitoare”. A mai constatat Curtea că, „instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală”.

Reiterează că, atribuirea unei fapte infracționale concrete ca prejudiciind „interesul public” nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensive și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) din Codul Penal. Specifică apărarea că, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, cât și prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în instanța de judecată se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Astfel, consideră avocatul că, având în vedere că, infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, abuzul de putere sau abuzul de serviciu este una de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, precum și că prin hotărârea Curții Constituționale, nr. 33 din 07 decembrie 2017 a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 din Codul penal, atunci în acțiunile condamnatului Anastasov Gheorghe lipsește semnul calificativ al laturii obiective a faptei prejudiciabile prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) din Codul penal, și anume urmările prejudiciabile sub formă de daune în proporții considerabile *intereselor publice*. Mai mult ca

atât, menționează apărarea că, art. 126 alin. (2) din Codul penal, fiind o normă de trimitere și în temeiul căreia se evaluează prejudiciul cauzat în fiecare caz aparte, nu stabilește interesul public ca o valoare socială care poate fi determinată.

În opinia apărării, lipsa în legislația penală a unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrariului. Totodată, pornind de la condițiile legale și necesare la formarea unei învinuiri, stabilite de legea națională și conturate în jurisprudența CtED() cu referire la „acuzatii penale”, în coraport cu circumstanțele concrete ale cauzei, consideră că învinuirea formulată de partea acuzării în baza art. 327 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în privința condamnatului Anastasov Gh., este una imprecisă și abstractă. Deoarece o asemenea învinuire bazată pe o formulare generală a urmărilor prejudiciabile – „intereselor publice” – evaluarea căreia ca valoare socială nu sunt definită expres de legislația penală, aduce atingere drepturilor persoanei de a cunoaște fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate. Susține apărarea că, legea penală în ansamblu, prin întregul său conținut, are drept scop protejarea interesului public, care se particularizează prin identificarea unor valori juridice concrete determinate. Remarcă avocatul că, la această etapă nici procurorul și nici instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația condamnatului și să-și întemeieze soluția pe presupuneri și dubii.

Astfel, consideră apărarea că, cererea de revizuire împotriva sentinței din 02 mai 2019 a Judecătorei Comrat, este una întemeiată și care necesită a fi admisă, anularea hotărârilor judecătorești de condamnare, cu achitarea lui Anastasov Gheorghii de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2) lit. b) din Codul penal, pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, ori efectul direct al nulității și respectiv al lipsei unui act de învinuire, pe motivele indicate supra, duce la faptul că persoana atrasă la răspundere este reabilitată anume prin efectul unei sentințe de achitare.

Avocatul Izvecov Igor în interesele Primăriei satului **Bugeac** r-nul Comrat în ședința instanței de apel a menționat că, Anastasov Gheorghii a depus o cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 decembrie 2015 emise în privința lui, conform căreia a fost recunoscut vinovat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal a Republicii Moldova, la fel, prin această decizie a fost admisă cererea de recurs a Primăriei satului **Bugeac** prin care a fost încasat de la Anastasov Gheorghii în interesele primăriei, adică în interesele statului suma de 86 988 lei. Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 22 martie 2021 cererea fost admisă către examinare, iar procurorul a cercetat materialele urmăririi penale, în bază căreia acuzatorul de stat consideră că vina lui Anastasov Gheorghii este demonstrată de către organul de urmărire penală. Presupune că, de către acuzare va fi expusă poziția legată de respingerea cererii lui Anastasov Gheorghii, motive din care poziția Primăriei satului **Bugeac** este aceeași, prin care susține cererea în baza căreia a fost emisă decizia cu privire la încasarea sumelor bănești din partea lui Anastasov Gheorghii în folosul statului. Solicită avocatul să fie respinsă cererea înaintată de Anastasov Gheorghii privind revizuirea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul Mihail Tomița în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului depus de condamnatul Anastasov Gheorghî, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23.12.2015, prin care a fost recunoscut vinovat Anastasov Gheorghî în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod Penal. Consideră acuzarea că, atât instanța de apel a examinat materialele dosarului, cât și Curtea Supremă de Justiție a ajuns la concluzia că, în acțiunile lui Anastasov Gheorghî sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute art. 327 alin. (2) lit. b) Penal. Susține că, Curtea Supremă de Justiție în decizia sa din 09 noiembrie 2016 a fost recunoscut recursul lui Anastasov Gheorghî ca inadmisibil, iar toate momentele respective atât Curtea de Apel, cât și Curtea Supremă de Justiție le-a dat o apreciere corectă și a considerat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod Penal. Ceea ce se referă la hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017, consideră că aceasta se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiunea după aplicarea hotărârii Curții Constituționale, iar la momentul când a fost emisă decizia la Curtea de Apel a fost întemeiată și menținută de către Curtea Supremă de Justiție, de aceea sunt toate temeiurile de a respinge și de a lăsa în vigoare deciziile emise.

Argumentele instanței de apel.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, analizând sentința contestată în raport cu criticele formulate în cererea de apel, Colegiul judiciar concludă admiterea apelului, casează total sentința primei instanțe, pronunță o nouă hotărâre, și admite cererea de revizuire depusă de condamnatul Anastasov Gheorghî, pentru considerentele ce urmează.

Conform art. 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”*.

Potrivit art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală *„în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului”*.

Din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că, la data de 03 mai 2011 în privința lui Anastasov Gheorghî a fost pornită urmărirea penală în temeiul art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal. (f.d. 1-2, vol. 1)

Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011 procedura penală, de învinuire a lui Anastasov Gheorghî în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 184 alin. (2) Cod penal, s-a încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și încasarea în beneficiul Primăriei satului Bugeac, r-nul Comrat sumei de 86988 lei. (f.d. 63-66, vol. 2)

Sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011 a fost casată prin decizia Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, iar Anastasov Gheorghî a fost achitat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile sale a elementelor infracțiunii. (f.d. 242-252, vol. 2)

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014, decizia Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013 a fost casată, cauza fiind restituită la o nouă reexaminare la Curtea de Apel Cahul. (f.d. 291-302, vol. 2)

În urma reexaminării sentinței Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011, la data de 26 februarie 2015 Curtea de Apel Cahul a emis decizia prin care a casat parțial sentința din 21 decembrie 2011 și l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Anastasov Gheorghî în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani. Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Anastasov Gheorghî, stabilindu-i acestuia un termen de probațiune de 2 ani. (f.d. 54-63, vol. 3)

Nefiind de acord cu decizia în cauză, atât inculpatul, cât și acuzatorul de stat au contestat decizia în cauză, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2015 a fost casată decizia Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015 și dosarul a fost trimis la Curtea de Apel Chișinău pentru reexaminare. (f.d. 106-115, vol. 3)

Astfel, la reexaminare, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011 a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre prin care Anastasov Gheorghî a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de demnitate publică pe un termen de 3 ani. Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Anastasov Gheorghî, stabilindu-i acestuia un termen de probațiune de 2 ani (f.d. 172-186, vol. 3), devenind irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016 (f.d. 249-266, vol. 3)

Colegiul judiciar remarcă că, în prezenta cauză penală privindu-l pe Anastasov Gheorghî de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, condamnatul Anastasov Gheorghî a depus cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, în temeiul căreia solicită anularea deciziei din 23 decembrie 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Anastasov Gheorghî în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 02 mai 2019, prima instanță examinând cererea de revizuire înaintată de Anastasov Gheorghî a ajuns la concluzia respingerii acesteia ca fiind inadmisibilă, motivând în acest sens că, prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 *privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu)* prin care a fost recunoscută neconstituțională sintagma „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sunt aplicabile doar din momentul publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova adică la 26 ianuarie 2018, însă

notează că, decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 prin care Anastasov Gheorghî a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu a fost pronunțată până la publicarea hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 în Monitorul Oficial și când sintagma „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 327 din Codul penal a devenit nulă și neaplicabilă doar din 26.01.2018.

De asemenea, în motivarea soluției sale de respingerea cererii de revizuire, prima instanță a mai remarcat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost stabilit că, prin infracțiunea comisă de Anastasov Gheorghî vătămatului (persoanei juridice) Primăriei s. Bugeac i-a fost cauzat prejudiciu esențial în sumă de 86988 lei.

Analizând temeiurile în baza cărora prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire, în raport cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, Colegiul judiciar constată neîntemeiată concluzia precum că hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 sunt aplicabile doar din momentul publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova adică la 26 ianuarie 2018, or, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, potrivit art. 7 alin.(6) Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, se menționează că potrivit hotărârii nr. 33 din 07 decembrie 2017 a Curții Constituționale a fost ridicată *excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal (abuzul de putere sau abuzul de serviciu)*” prin care a fost recunoscută neconstituțională sintagma „*intereselor publice sau*” din **alineatul (1) al articolului 327** și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, sintagmă și prevedere a articolului incriminat condamnatului Anastasov Gheorghî.

Prin urmare, se atestă că hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017 are tangență directă în prezenta cauză penală, în virtutea faptului că actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale, care sunt executorii pe întreg teritoriul țării, pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice, conform art. 28 din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională.

Constatarea instanței de fond în sensul că prin acțiunile sale, Anastasov Gheorghî a cauzat un prejudiciu vătămatului (persoanei juridice) Primăriei s. **Bugeac** în sumă de 86988 lei, astfel, prejudiciu fiind cauzat Statului, nu au nici un suport juridic, or în actul de învinuire, precum și în rechizitoriu, acuzatorul de stat i-a incriminat condamnatului Anastasov Gheorghî „*cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice, în proporții deosebit de mari*”, în mărime de 86988 lei.

Potrivit învinuirii aduse condamnatului Anastasov Gheorghî, nu rezultă că suma de 86988 lei este un prejudiciu material cauzat *Statului*, fiind reprezentată de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, sau bugetului autorității publice locale, dar reiese că Anastasov Gheorghî,

prin acțiunile sale a cauzat intereselor publice ale Primăriei sat. Bugeac, un prejudiciu material considerabil.

În aceeași ordine de idei, se notează și faptul că, în decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, s-a constatat cu certitudine că, condamnatul Anastasov Gheorghii, deținând funcția de *****, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186- XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod funciar, conform căruia atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, Anastasov Gheorghii la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral ***** și prețul normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătând la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gheorghii a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există. Ulterior, la 13 septembrie 2007, în baza titlului prezentat de Anastasov Gheorghii a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la I.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghii.

Astfel, Anastasov Gheorghii prin acțiunile sale intenționate a cauzat *un prejudiciu material în proporții considerabile intereselor publice* ale Primăriei com. Bugeac, r-nul Comrat, UTA Găgăuzia, estimat în sumă de 86 988 lei, ce constituie 4 349, 4 unități convenționale.

Dând apreciere celor enunțate mai sus, Colegiul judiciar constată că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de condamnatul Anastasov Gheorghii, motiv din care sentința necesită a fi casată.

În continuare, Colegiul judiciar notează că, deschiderea procedurii de revizuire a procesului penal, este stabilită în art. 460 Cod de procedură penală, care în alin.(6¹) reglementează că, „dacă se constată existența temeiului prevăzut la art. 458 alin.(3) pct.4), instanța de judecată admite prin încheiere cererea și rejudecă cauza”.

Potrivit art. 458 alin.(3) pct.4) Cod de procedură penală, „revizuirea poate fi cerută în cazurile în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă”.

Astfel, în contextul celor expuse, prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 martie 2021 a fost admisă spre examinare cererea de revizuire depusă de condamnatul Anastasov Gheorghii și s-a purces la examinarea în procedură de revizuire a cauzei penale privindu-l pe Anastasov Gheorghii în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin.(2) lit. b Cod penal.

Conform art. 463 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, „rejudecarea cauzei după admiterea revizurii se face conform regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță.

Instanța, dacă găsește necesar, la cererea părților, examinează din nou probele care au fost administrate în cursul judecăților precedente sau cu ocazia admiterii cererii de revizuire”.

Având în vedere dispozițiile respective, procurorul a prezentat instanței de apel următoarele probe administrate la cauza penală, după cum urmează:

Volumul I:

- Ordonanță de începere a urmăririi penale pe numele lui Anastasov Gheorghii din 03 mai 2011 (f.d. 1)

- Raportul procurorului al UTA Găgăuzia nr. 19 din 03 mai 2011. (f.d. 4)

- Extras din hotărârea comisiei funciare al sat. Budjac din 01 iunie 2000; (f.d. 9)

- Procesul verbal nr. 2 al ședinței Comisiei Funciare al satului Budjac, raionul Comrat din 03 aprilie 1999 potrivit căruia a fost întocmită lista persoanelor care beneficiază de dreptul la cota de teren echivalent. (f.d. 11)

- Lista persoanelor ce au primit pământul în natură anterior satul Budjac, raionul Comrat (f.d. 14)

- Anexa nr. 1 la Decizia nr. 4 Primăriei din satul Budjac, raionul Comrat din 08 aprilie 1999, lista proprietarilor cotelor de teren echivalent; (f.d. 16-23)

- Lista persoanelor decedate, ce au avut dreptul al cota de teren echivalent, dar moștenitorii cărora deocamdată nu au certificate de moștenire, satul Budjac, raionul Comrat; (f.d. 24)

- Ordonanță de ridicare din 02 iunie 2011; (f.d. 27)

- Proces-verbal de ridicare din 02 iunie 2011; (f.d. 28)

- Decizia Consiliului sătesc Budjac nr. 10 din octombrie 2001; (f.d. 29)

- Copia cererii de chemare în judecată de anularea deciziei nr. 5 din 01 iunie 2000 al consiliului sătesc Budjac; (f.d. 30)

- Copia cererii de chemare în judecată de anulare a deciziei Consiliului nr. 3 din 23 decembrie 1999 cu privire la alocarea cotelor de teren al lucrătorilor din chimie agricolă; (f.d. 32-35)

- Hotărâre din 06 iunie 2002 din Judecătoria Comrat prin care judecata a casat decizia Consiliului satului Bugeac din 01 iunie 2000 privind atribuirea cotei de teren echivalent pentru primari și conducătorii întreprinderilor (f.d. 38-39); la „examinarea dosarului menționat reprezentantul consiliului în judecata era primarul Anastasov care cum este indicat în hotărârea judecătorești, a recunoscut acțiunea (acțiunea a fost inițiată de către procurorul cu pretenția privind recunoașterea ilegală și casarea Deciziei Consiliului satului Bugeac nr. 5 din 01 iulie 2000), deoarece la emiterea deciziei consiliul a încălcat legea”; (f.d. 38)

- Copia hotărârii din 16 ianuarie 2002 al Judecătoriei Comrat; (f.d. 42-43)

- Proces-verbal de ridicare din 23 mai 2011; (f.d. 45)

- Contract de donație pentru o cotă echivalentă de teren din 30 iulie 2008; (f.d. 46)

- Cerere de la Anastasov Gheorghii către notarul din municipiul Comrat din 30 iulie 2008; (f.d. 47)

- Cerere de la Anastasov Ecaterina către notarul din municipiul Comrat din 30 iulie 2008; (f.d. 48)

- Cerere de la Panova Aliona către notarul municipiului Comrat din 30 iulie 2008; (f.d. 49)
- Certificat cu privire la valoarea bunului imobil nr. 9364 din 09 iulie 2008, eliberat de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, OCT Comrat filiala Î/S. Cadastru; (f.d. 50-51)
- Extras din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor eliberat pe numele Anastasov Gheorghe cu numărul de înregistrare 9601/08/9364; (f.d. 52)
- Proces verbal de cercetare a documentelor din 23 mai 2011; (f.d. 53)
- Ordin de admitere a probelor din 23 mai 2011; (f.d. 54)
- Proces verbal de audiere a martorului din 17 mai 2011; (f.d. 55-57)
- Copia cererii de la Anastasov Gheorghî ***** către Oficiul Cadastral Teritorial Comrat, filiala Î.S. "Cadastru" nr. 11508, primită la data de 13 septembrie 2007; (f.d. 60-61)
- Copia cererii nr. 9601/10/13353 de la Panova (Anastasova) Aliona cu privire la înregistrarea curentă a dreptului de proprietate 2 sau mai multe terenuri agricole și/sau plantații perene; (f.d. 62)
- Contract de donație pentru o cotă echivalentă de teren din 30 iulie 2008; (f.d. 63)
- Proces-verbal de audiere a martorului Topală Trofim din 15 iunie 2011; (f.d. 64)
- Proces-verbal de audiere a martorului Scurtu Svetlana din 24 mai 2011; (f.d. 66-67)
- Proces-verbal de audiere a martorului Munteanu Pavel din 25 mai 2011; (f.d. 68-69)
- Certificat emis e Primăria satului Budjac, raionul Comrat referitor la cetățeană Panova Aliona, nr. 636, din 25 mai 2011; (f.d. 71)
- Extras din Registrul bunurilor imobile nr. ***** pe numele Anastasov Gheorghî deschis la 09 noiembrie 2006; (f.d. 73-75)
- Act nr. 1PS/5 din 27 ianuarie 2011, în perioada mai 2011; (f.d. 79)
- Ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuït din 06 mai 2011; (f.d. 80)
- Proces-verbal de audiere a bănuïtului Anastasov Gheorghî din 10 iunie 2011; (f.d. 99)
- Hotărârea Judecătorei Comrat din 02 iunie 1999; (f.d. 133-134)
- Revendicare de la MAI pe numele Anastasov Gheorghî; (f.d. 135)
- Copia sentinței pe numele Anastasov Gheorghî și Scurtul Svetlana din 05 decembrie 2006; (f.d. 138)
- Copia deciziei Curții de Apel Comrat pe numele Anastasov Gheorghî și Scurtul Svetlana din 25 iunie 2007; (f.d. 146-151)
- Caracteristică dată pe numele lui Anastasov Gheorghî; (f.d. 153)
- Certificat pe numele lui Anastasov Gheorghî referitor la faptul că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru; (f.d. 155)
- Certificat emis de Primăria satului Budjac pe numele Anastasov Gheorghî referitor la componența familiei nr. 603 din 16 mai 2011; (f.d. 157)
- Rechizitoriu pe dosarul penal nr. 2011198020 de învinuire al lui Anastasov Gheorghî în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod Penal. (f.d. 161-163)

Volumul II:

- Copia încheierii Judecătorei Comrat din 17 octombrie 2011; (f.d. 9)
- Proces-verbal de audiere a martorului Muntean Pavel din 14 noiembrie 2011; (f.d. 20)

- Proces-verbal de audiere a martorului Topala Trofim din 14 noiembrie 2011; (f.d. 22)
- Proces-verbal de audiere a martorului Scurtul Svetlana din 14 noiembrie 2011; (f.d. 23)
- Proces-verbal de audiere a părții civile Leicovici Petru din 14 noiembrie 2011; (f.d. 24)
- Procură pe numele reprezentantului Leicovici Petru din 16 noiembrie 2011; (f.d. 25)
- Procură pe numele reprezentantului Leicovici Petru din 16 noiembrie 2011; (f.d. 29)
- Copia titlului de autentificare a dreptului asupra pământului eliberat deținătorului Cîsa Ivanna; (f.d. 30-31)
- Proces-verbal al ședinței de judecată din 29 noiembrie 2011; (f.d. 41)
- Copia titlului de autentificare a dreptului asupra pământului eliberat deținătorului Cîsa Ivanna; (f.d. 44)
- Copia carnetului de muncă nr. 1302494 pe numele Anastasov Gheorghii; (f.d. 46-48)
- Proces-verbal de audiere al bănuitului Anastasov Gheorghii; (f.d. 49)

Analizând decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015, emise în cauza penală privind-l pe Anastasov Gheorghii în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de judecată a reținut că, Anastasov Gheorghii deținând funcția de *****, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod funciar, conform căruia atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, a comis următoarele acțiuni. Anastasov Gheorghii la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral ***** și prețul normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătînd la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gheorghii a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există.

Ulterior, la 13 septembrie 2007, în baza titlului prezentat de Anastasov Gheorghii a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la I.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghii.

Prin în rezultatul acțiunilor sale intenționate Anastasov Gheorghii a cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile intereselor publice ale Primăriei com. Bugeac, r-nul Comrat, UTA Găgăuzia, estimat în sumă de 86 988 lei, ce constituie 4 349, 4 unități convenționale.

Acțiunile condamnatului Anastasov Gheorghii au fost încadrate în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Din conținutul învinuirii formulate în rechizitoriu, drept indici calificativi ai învinuirii formulate a fost indicată: *„abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică, a situației de serviciu, în interes material, prin ce a cauzat*

daune în proporții considerabile intereselor publice, comisă de către o persoană publică, având o funcție de demnitate publică.

La data de 08 iunie 2017 și la 09 octombrie 2017 a fost sesizată Curtea Constituțională cu verificarea constituționalității articolului 327 alineatul (1) din Codul penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002 și a textului „*a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*” din alineatul (1) al articolului 327 și a textului „*soldate cu daune în proporții mari intereselor publice*” de la litera d) alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07 decembrie 2017, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002. S-a recunoscut constituțional textul „*a situației de serviciu*” din alineatul (1) al articolului 327 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, *în măsura în care se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.*

În susținerea concluziei sale, Curtea a reținut că, garanțiile instituite în Constituție impun ca **doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală.** O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (*HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, §70*).

Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

La fel, Curtea observă că, abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și anume: „*cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*”. Însă, norma de trimitere (art. 126 alin. (2) din Codul penal), în temeiul căreia se evaluează *in concreto* prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește *expressis verbis* „interesul public” ca valoare socială care poate fi determinate.

Respectiv, Curtea reține că legea penală nu conține criterii clare, previzibile și accesibile pentru aprecierea urmărilor prejudiciabile ale infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, lipsa cărora determină organele judiciare de a aprecia impactul *concret* al acțiunilor persoanelor asupra unei valori *abstracte*, protejate de legea penală, precum este „*interesul public*”.

Curtea menționează că organele de drept nu se pot substitui legiuitorului în concretizarea laturii obiective a infracțiunii, realizând astfel competențe specifice puterii legiuitoare. În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, făcând referire la jurisprudența Curții Europene, Curtea a statuat că: „*Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze*

elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (§ 63)”.

A mai constat Curtea că, instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească cu certitudine urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „interesul public”, în abstracto, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art. 3 alin. (2) din Codul penal.

Potrivit art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală „*instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*”.

Conform art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală „*judecarea cauzei în instanța de judecată se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”.

Sintetizând cele notate, Colegiul judiciar având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 327 alin.(2) Cod penal, abuzul de putere sau abuzul de serviciu este una de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecințe prejudiciabile, și că prin hotărârea Curții Constituționale, nr. 33 din 07 decembrie 2017 a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, prin urmare se atestă că în acțiunile condamnatului Anastasov Gheorghii lipsește semnul calificativ al laturii obiective a faptei prejudiciabile prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, și anume urmărirea prejudiciabile sub formă de daune în proporții considerabile ***intereselor publice***.

Mai mult, art. 126 alin.(2) Cod penal, fiind o normă de trimitere și în temeiul căreia se evaluează prejudiciul cauzat în fiecare caz aparte, nu stabilește *interesul public* ca o valoare socială care poate fi determinată. Astfel, lipsa în legislația penală a unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate intereselor publice deschide un teren larg arbitrariului.

De asemenea, pornind de la condițiile legale și necesare la formularea unei învinuiri, stabilite de legea națională și conturate în jurisprudența CtEDO au referire la „*acuzății penale*”, în coraport cu circumstanțele concrete ale cauzei, se deduce că învinuirea formulată de partea acuzării în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, în privința condamnatului Anastasov Gheorghii, este una imprecisă și abstractă. Astfel, în cauza Liivik v. Estonia (hotărârea din 25 iunie 2009), Comisia de la Veneția a menționat că dispozițiile care incriminează abuzul în serviciu, precum și interpretarea acestora, sunt moștenite din fostul sistem legal sovietic, iar autoritățile naționale se confruntă cu sarcina dificilă a aplicării acestor norme juridice în noul

context al economiei de piață. Sintetizând recomandările enunțate de Comisia de la Veneția, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat, la 28 iunie 2013, la cea de-a 27-a întâlnire, Rezoluția nr. 1950 (2013), în care invită organismele legislative ale acelor state ale căror reglementări penale includ încă prevederi largi referitoare la „abuzul de serviciu” să ia în considerare abrogarea sau reformularea unor astfel de dispoziții, în scopul de a limita domeniul lor de aplicare, în conformitate cu recomandările Comisiei de la Veneția. Curtea Constituțională subliniază că, legea penală în ansamblu, prin întregul său conținut, are drept scop protejarea interesului public, care se particularizează prin identificarea unor valori juridice concrete determinate.

În același timp, instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația condamnatului, și să-și întemeieze soluția pe presupuneri și dubii.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 251 alin.(2), (3) Cod de procedură penală *„încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței atrage nulitatea actului procedural, care nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei”*.

Prin urmare, având în vedere că învinuirea formulată condamnatului Anastasiv Gheorghii în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, este bazată pe o prevedere legală, declarată neconstituțională printr-o hotărârea Curții Constituționale, este lovită de nulitate, iar legea procesual-penală nu prevede posibilitatea tragerii la răspundere penală în lipsa unui act legal de învinuire.

Iar, în temeiul art. 464 alin.(1) Cod de procedură penală, *„instanța, dacă constată că cererea de revizuire este întemeiată, anulează hotărârea în măsura în care a fost admisă revizuirea sau hotărârile care nu se pot concilia și pronunță o nouă hotărâre potrivit dispozițiilor art. 382-399 și 410, care se aplică în mod corespunzător, iar în cazul când consideră cererea de revizuire neîntemeiată o respinge”*.

În context, Colegiul judiciar constată că cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, este una întemeiată, care necesită a fi admisă, cu anularea acestei hotărâri judecătorești de condamnare.

Conform art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală *„sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală”*.

Dat fiind constatarea încălcărilor normelor procesuale, Colegiul judiciar constată necesitatea anulării deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, devenită irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, cu încetarea procesului penal în privința lui Anastasov Gheorghii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În prezența acestor raționamente, instanța de apel lasă fără soluționare acțiunea civilă a Primăriei s. **Budjac** privind încasarea de la Anastasov Gheorghii ***** a prejudiciului material în suma de 86988 lei, cauzat prin infracțiune.

Argumentele avocatului invocate în sensul achitării condamnatului Anastasov Gheorghii în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, necesită a fi respinse, deoarece la caz, s-a constatat temei pentru încetarea procesului penal în privința condamnatului.

Din considerentele expuse, Colegiul judiciar admite apelul condamnatului Anastasov Gheorghii, casează integral sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea cererii de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016.

Călăuzindu-se de prevederile art. 415 alin.(1) pct.2), 417 – 418, art. 463 – 464 CPP, Colegiul judiciar, –

DECIDE:

Se admite apelul declarat de condamnatului Anastasov Gheorghii *****.

Se casează integral sentința Judecătoriei Comrat sediul Central din 02 mai 2019 adoptată la cererea condamnatului Anastasov Gheorghii ***** de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Se admite cererea condamnatului Anastasov Gheorghii ***** de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal ca fiind întemeiată.

Se anulează decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Se rejudecă cauza penală privindu-l pe Anastasov Gheorghii ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, în ordine de revizuire conform regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță și pronunță o nouă hotărâre:

Se încetează procesul penal în privința lui Anastasov Gheorghii ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

A lăsa fără soluționare acțiunea civilă a Primăriei s. **Budjac** privind încasarea de la Anastasov Gheorghii ***** a prejudiciului material în suma de 86988 lei.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare și poate fi atacă cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală va fi pronunțată în ședință publică, pe data de 11 iunie 2021, la ora 16.00.

Președintele ședinței

Ruslan Petrov

Judecătorii

Natalia Bondarenco

Serghei Pilipenco